

Kontrakt 3

MELANIE MORELAND

BARONET

Kontrakt 3

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.baronet.cz

www.albatrosmedia.cz

Melanie Moreland

Kontrakt 3 – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Kontrakt 3

Kontrakt 3

MELANIE MORELAND

Copyright © 2022. The Addendum by Melanie Moreland.

Translation © Zuzana Selementová 2024

Cover design by Melissa Ringuette, Monark Design Services

Published by arrangement with Bookcase Literary Agency.

ISBN tištěné verze 978-80-269-2253-7

ISBN e-knihy 978-80-269-2263-6 (1. zveřejnění, 2024) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-269-2264-3 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-269-2255-1 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

VĚNOVÁNÍ

Rodině, která miluje celým svým srdcem.
Pokrevní nebo nalezená –
láska je vždycky tím nejkrásnějším darem.
Děkuju, že jste moji.

PROLOG

NAŠE POHLEDY se střetly, bouřlivé a vzteklé, ten můj byl připravený k boji. Jenže od samého začátku jsem věděl, proč mi připadá povědomá. Měla moje oči, moje široké čelo a nad ním vír vlasů, který jsem na sobě vždycky nesnášel. Poznával jsem tu zuřivost, doutnající v jejím pohledu. Vídal jsem ji v zrcadle po většinu života ve své mladé dospělosti.

Polknul jsem. Ve vzduchu se vznášely zvuky šokovaných vzdechů a tlumených kleteb. Otevřel jsem ústa, abych promluvil, ale žádná slova z nich nevyšla.

„Vy jste můj otec,“ zasyčela a z jejího hlasu ukapával jed. „A já vás nenávidím.“

Kapitola 1

RICHARD

STÁL JSEM na terase a díval se na vodu. Nad námi se snášel soumrak, poslední zbytky denního jasu zachytil pohyb oceánu, ten nekonečný kaleidoskop vířících barev pod slábnoucím světlem.

Napil jsem se skotské, a když mi sklouzla do hrdla, ocenil jsem její hladkou, bohatou chuť. Přemýšlel jsem o svém životě a sledoval, jak denní světlo přechází v noc – Katyinu oblíbenou dobu dne. Vždycky mi přišlo zvláštní, že někdo tak plný světla dává přednost inkoustové tmě kolem sebe, ale taková moje Katy prostě byla. Vždycky udělala něco, co jsem nečekal. Dokázala mě překvapit na každém kroku – tak jako po celou dobu našeho vztahu. Odkudsi z domu jsem za sebou zaslechl její tlumený hlas a zvuk jejího smíchu mi vyvolal na tváři úsměv. Nepochybně si povídala s Gracie nebo Heather o našem blížícím se výletu do Toronta. Moje žena byla jako obvykle nadšená, že se uvidí s našimi děvčaty, a já jsem musel přiznat, že jsem měl stejné pocity. Bez ohledu na čas, jejich věk, nebo jak časté ty návštěvy byly – všechny moje děti mi pořád chyběly. Jenom Matthew se usadil poblíž, bydlel tady ve Victorii. Gavin žil v Calgary se svojí ženou

Amandou a jeho dvojče Penny se s manželem Philipem odstěhovala do Anglie. Matthew byl zatím stále svobodný, jako lékař se zřejmě oženil se svým povoláním. Katy si o něho neustále dělala starosti, ale já jsem byl přesvědčený, že si svoji druhou polovičku najde, až na to bude připravený. Vždycky všechno dělal podle svého tempa. Byl plašší než zbytek mého potomstva, ale byl cílevědomý ve všech svých snahách, chytrý, odhodlaný a rozhodný.

Znovu jsem se napil a pocítil nával vděčnosti. Všem z mojí rodiny se dařilo dobře. Odcházel jsem do důchodu a měli jsme namířeno za dcerami a za naší adoptovanou rodinou do Ontaria. Po mnoha letech společného života se Heather a Reed konečně rozhodli vzít. Měla to být malá a jednoduchá svatba a obřad se měl konat ve vinařství, kde se vdávala a ženila většina dětí.

Zaslechl jsem, jak se dveře na terasu posunuly, což mě přimělo ohlédnout se přes rameno. Moje žena vyšla ven, v ruce držela sklenku s vínem. Když jsem ji uviděl, i po tolika letech se mi zatajil dech. Bylo mi záhadou, jak jsem si o ní kdy mohl myslet, že je obyčejná. Musel jsem být slepý. Katy byla krásná. Uplynulá léta k ní byla laskavá, zjemnila hrany jejího mládí a dodávala jí zář zralosti. Do tmavých vlasů se jí vpletly stříbrné a šedé pramínky, několik roztroušených drobných vrásek od smíchu kolem zářivě modrých očí, které nikdy nevybledly, jí propůjčovalo šelmovský vzhled. Pořád byla drobná a hezky tvarovaná, dokonale mi zapadala pod rameno. Jak šla blíž, usmála se na mě, pohled jí naplňovala láska, kterou ztělesňovala.

Natáhl jsem k ní ruku, přitáhl ji blíž a sklonil hlavu, abych ji políbil.

„Ahoj, miláčku.“

„Zdálo se mi, že jsem tě slyšela přijít.“

„Byla jsi zrovna na telefonu. Nalil jsem si drink a šel ven kouknout se na západ slunce.“

Usmála se a upila ze svého vína. „Mluvila jsem s Heather. Už se nemůže dočkat, až přijedeme.“

„Je všechno v pořádku?“

„Jo. Jen se jí po nás stejská.“

Pohládl jsem ji po hlavě. „Hlavně po tobě. Určitě chce mít u sebe svoji mamku, když se ta svatba už blíží.“

Katy se zachichotala. „Oni tomu dokonce ani neříkají svatba, Richarde. Mám dojem, že Reed to nazval svatební večírek.“

„To je fuk. Hlavně že se konečně vezmou.“ Povzdychl jsem si.

„Ty jsi ale staromódní.“ Poklepala mi na prsa. „Kdo by čekal, že pod slupkou moderního, arogantního, pokrokově smýšlejícího muže, kterého jsem si vzala, se budeš jednoho dne trápit kvůli kusu papíru.“

„To není jenom kus papíru,“ namítl jsem. „Je to závazek.“

Zasmála se. „O Reedově oddanosti naší dceři nikdo nemohl nikdy pochybovat. Heather byla ta, kdo to zdržoval. Tvrdila, že o svatbu nestojí.“

„Co myslíš, že se změnilo?“ zeptal jsem se. „Není třeba těhotná?“

„Ne, ptala jsem se jí. Říkala, že ji Reed požádal o ruku – už zase – a tentokrát jí to přišlo správné, takže řekla ano.“ Vzhledla ke mně a oči se jí smály. „Mám dojem, že z toho byl v šoku, ale neztrácel čas. Začal všechno organizovat, než si to stačila rozmyslet.“

„No, ať změnila názor z jakéhokoliv důvodu, já jsem rád.“

Natáhla ruku a povolila mi kravatu. „Jak to šlo dneska v kanceláři? Bylo všechno v pohodě?“

„Jo, jo. Přinesl jsem si domů nějaké krabice s písemnostmi, podepsal pár papírů, jednal s personálním oddělením, prostě normálně.“

„Máš z toho strach?“

„Že jdu do důchodu?“

Přikývla a vypadala přitom ustaraně.

Mrkl jsem na ni. „Myslím, že si z toho děláš hlavu spíš ty. Bojíš se, že se ti budu pořád plést pod nohama, Katy? Že za tebou budu chodit a říkat ti, jak bys měla dělat všechno líp? Trvat na tom, že tě budu všude doprovázet? Už se těším, že s tebou budu čtyřiaadvacet hodin sedm dní v týdnu,“ dodal jsem a ušklíbl se.

Zasmál jsem se tomu, jak zděšeně se zatvářila.

„Vůbec se toho nebojím. Pořád budu poskytovat poradenství, když to budou v práci potřebovat. Chci hrát golf. Jezdit na plachetnici. Trávit spousty času se svojí ženou. Podnikat dlouhé návštěvy v Ontariu u svých holek. Konečně budu mít dost času navštívit Penny s Philipem a procestovat Anglii. Poznat svoje nové vnouče.“ Sundal jsem si kravatu, rozepnul si límeček u košile a masíroval si vzadu krk. „Myslím, že Heather rozumím. Teprve až teď jsem na to byl připravenější. Vždycky jsem svoji práci miloval, ale teď se chci zaměřit na nás. Na naši rodinu. Dívat se, jak vyrůstají naše vnoučata. Rozmazlovat tě.“

„Tak to si dám líbit.“

Pobaveně jsem pohodil hlavou. „Katy, já se tě pokouším rozmazlovat už víc než třicet let. Pochybuju, že bys mi to zrovna teď dovolila.“

„Možná budeš překvapenější.“

S úsměvem jsem vsunul ruku do kapsy a vytáhl odtud krabičku.

„Tak co takhle s tím začít hned teď?“

„Richarde,“ napomenula mě tiše. „Co to je?“

„Můj dárek pro tebe na odchodnou do důchodu.“

„To spíš já bych ti měla dát dárek.“

„Víš, že rád dělám věci po svém.“ Vtiskl jsem jí krabičku do dlaně. „Vezmi si to.“

Postavila skleničku a krabičku otevřela. Uvnitř se na tmavém podkladu třpytily tenké stylové hodinky. Moje žena pořád ráda nosila staromódní hodinky. Patřila k těm málo lidem, kteří s sebou neměli vždy mobilní telefon, a aby zjistila čas, raději se podívala na zápěstí. Vzala je do ruky a obdivovala jejich elegantní náramek z bílého zlata. Drobné brilianty, které obklopovaly čtverhranný ciferník náramkových hodinek, zajiskřily pod světly, která se na terase rozsvítila, jakmile začalo zapadat slunce. Otočila je a já se usmál, protože jsem věděl, že slova, vyrytá vzadu, ji dojmou.

Katy
Ted' přišel náš čas
RVR

Vzhlédla a v očích měla slzy. „Jsou nádherné,“ zašeptala sevřeným hlasem.

Pomohl jsem jí je navléknout a ukázal jí bezpečnostní řetízek a dvojité zapínání. Obdivovala, jak vypadají na jejím zápěstí. Věděl jsem, že se jí budou líbit. Byly elegantní a krásné – stejně jako ona.

Postavila se na špičky, vzala moji tvář do dlaní a přitiskla rty k mým ústům. Chytil jsem ji okolo pasu, přivinul ji k sobě a polibek jí oplatil. Chutnala po víně a sladkostech – a jako Katy.

Zamumlala mi něco do úst, přejela mi dlaněmi po ramenou a objala mě kolem krku.

I po tak dlouhé době, po všech těch společných letech, líbat ji bylo jednou z mých nejmilejších věcí.

Před mnoha lety mě svými polibky a něžnými dotečky přivedla zpátky k životu, a když jsem ji měl v objetí, vždycky jsem cítil, jak ožívám.

„Co kdybychom šli dovnitř a oslavili to?“ usmál jsem se do jejích úst. „Ty a já, nazí, v naší posteli.“

„Myslím, že se ani nemusíte ptát, pane VanRyane.“

Zvedl jsem ji do náruče a nesl dovnitř. Najednou jsem se nemohl dočkat, až s ní budu sám v ložnici. Až na sobě budu cítit její nahou kůži. Až ji budu objímat, ochutnávat a vnořím se do tepla jejího těla. Až se v ní ztratím. Protože když jsme spolu, jsem opravdu sám sebou.

MÍT KATY POD SEBOU bylo vždycky slastné. Mít ji nad sebou byl dar. Dar, jaký jsem chtěl stále znovu a znovu. Měl jsem rád, když jsem se na ni přitom mohl dívat. Vidět rozkoš v jejím obličejí, když dosáhla orgasmu. Dívat se, jak se naše těla společně pohybují. Lehce a ladně. V jednom rytmu.

Když jsme přišli do ložnice, ujala se vlády, rychle mi svlékla sako a rozepnula košili. Zatáhla za pásek a pak naplnil místnost erotický zvuk rozepínaného zipu. Stáhla mi kalhoty, vzala do ruky můj ztopořený penis a přitom mě laskala na krku a jemně hryzala kůži.

„Chci být nahoře.“

„Můžeš mít všechno, co si budeš přát,“ zachrčel jsem. „Jenom se mě nepřestávej dotýkat.“

Postrčila mě na postel a já jsem se díval, jak si svléká ty pěkné šaty, co měla na sobě, a odhaluje sexy krajkové modré prádlo, jež se odráželo od její pleti.

„To máš nový?“ zeptal jsem se a přejel prstem po jemném okraji.

„Koupila jsem si to pro tebe. Já vím, že to nejsou hodinky...“ Odmlčela se a mrkla na mě.

„Je to lepší,“ dokončil jsem, přitáhl ji k sobě a rychle jí svůj dárek sundal. Na podlaze byl ještě lepší.

Přitiskl jsem si ji na prsa a začal ji líbat. Rád jsem ji cítil na svém těle. Naše ústa se pohybovala, naše rty splynuly, polibky začaly být hlubší a vlhčí. Delší. Tvrdší. Tak, jak to měla ráda, když byla v takové náladě. Nechal jsem ji převzít vedení a užíval jsem si její lehce agresivnější stránku.

„Katy,“ zasténal jsem, když mě líbala po celém těle, olizovala mi bradavky a všude mě dráždila jazykem i rukama. Pak si mě vzala do úst, sála mi ho a lízala a já jsem se prohnul v zádech a sykal slastí z pocitů, které mi přinášela její horká ústa. Chytila mě rukama za varlata, hnětla je svými něžnými dlaněmi a vtáhla si mě hlouběji. Zalévaly mě vlny rozkoše, a když jsem otevřel oči, setkal jsem se s jejím zářivě modrým pohledem, který na mě upírala. V očích se jí zračila touha tak prudká, až mi přebíhal mráz po zádech.

„Chci být v tobě, miláčku. *Hned*. Prosím.“

Přesunula se nade mě. Nespouštěli jsme oči jeden z druhého, když se naklonila níž a zasunovala si mě kousek po kousku do sebe, až už to dál nešlo. Obklopilo mě její teplo a ten pocit, který mě zachvátil, byl stejně nový jako důvěrně známý. Začala přirážet dlouhými, pomalými pohyby boků a můj penis se pohyboval zároveň s ní. Chtěl jsem víc a ona se zaklonila dozadu, přitiskla se silněji a začala přirážet rychleji. Jak se nadzvedávala, prsa se pohupovala sem a tam. Prohýbala se tak, že mě její vlasy šimraly na kůži na stehnech. Obklopily nás vzdechy a steny slasti. Sevřel jsem ji za stehna a vzepjal se nahoru, nervy jsem měl jako v ohni. Z ní, z nás. Začala se chvět, a tak jsem si

olízl palec, přitiskl jí ho na klitoris a začal s ním kroužit v těsných kruzích.

To ji dostalo. Tvrdě se udělala, volala moje jméno, ještě víc zrychlila a staženými svaly mi svírala péro, až jsem cítil, že i na mě přichází vyvrcholení. S hlasitým zaúpěním jsem se posadil, objal ji pažemi a přitiskl k sobě. Dospěl jsem k orgasmu tak intenzivnímu, až jsem myslel, že mě zabije.

Naše těla zpomalovala rytmus, dokud jsme nebyli úplně ukojení. Vášen opadala a vystřídala ji intimita společného okamžiku. Vzal jsem do dlaní její tvář a políbil ji. Na ta její sladká, plná ústa. Na tváře a drobný nosík. Zlehýnka jsem přejížděl rty po víčkách jejích zavřených očí a cítil přitom chvění jejích řas. Znovu jsem ji zlíbal na ústa a pak se položil na záda, aby se mi mohla uložit na prsa.

DALI JSME SI SPRCHU a vklouzli zpátky do postele, Katy ležela vedle mě. Počkal jsem, až se uvelebí, pak jsem se přisunul blíž a objal ji. V pokoji nastalo na chvíli ticho. Vychutnávali jsme si okamžik a prostě byli spolu.

„Máš hlad?“, zeptal jsem se Katy a přitulil se k jejímu krku.

„Hmmm.“

„A žízeň?“

„Hmmm.“

„Moc jsem tě unavil, miláčku?“

Přivinula se blíž ke mně. „Pořád vám to jde, pane VanRyane.“

Ohrnul jsem nos. „Jako kdyby se o tom dalo pochybovat.“

„No, teď je z tebe starý pán na penzi. Už jsi za ze-

nitem, máš spoustu vdaných a ženatých dětí, vnoučat a tak.“

„Je to vůbec možný?“

„Za chvíli přijedeš k domu s novým minivanem. Začneš nosit polo trička a sandály s ponožkami.“

Převalil jsem ji na záda, kousl ji do krku a tvrdě ji políbil. „Tak za prvé, sandály s ponožkami nikdy. Mad-doxe by z toho trefil šlak. Ale polo tričko nosím rád.“

Přejela mi rukama po pažích, které díky každodennímu cvičení byly stále silné a svalnaté. „To jo,“ souhlasila, naklonila se a políbila mě na hrud'. „Na starýho pána jsi pořád zatraceně sexy.“

„Ten minivan nikdy nebude a ohledně toho, že už jsem za zenitem, ti musím připomenout, že se před chvílkou pod váma zachvěla země, paní VanRyanová. Nech mě chvílku vzpamatovat a já ti to předvedu znova.“

Zachichotala se a ten zvuk zněl pokojem lehce a šťastně. „Nikdy bych si nemyslela, že něco takového řekneš.“

Zasmál jsem se spolu s ní. „Je to pravda, ale slibuju ti, že druhý kolo bude stejně příjemný jako to první.“

„No, беру tě za slovo.“

„To klidně můžeš.“

Natáhla se blíž a vzala mi obličej do dlaní. Překvapilo mě, že jsem v jejích očích uviděl třpytit se slzy.

„Hele,“ řekl jsem a otřel jí koutek oka. „Copak se děje, miláčku?“

Zavrtěla hlavou.

„Pověz mi to,“ naléhal jsem tichým hlasem. Nikdy jsem nemohl vidět Katy plakat. A byl jsem nerad, pokud jsem to byl já, kdo ji rozplakal.

„Občas se musím štípnout, Richarde. I po všech těch letech. Zažili jsme spolu tolik štěstí. Zajímalo by mě,

jestli se někdy něco pokazí. Jestli se někdy něco stane a to štěstí nám vezme.“

Přiblížil jsem ústa k jejím a políbil ji na rty. „Kdepak. Nic se nestane. Jsme bohatí. Naše děti jsou v pohodě. Já jdu do důchodu a mám v plánu zůstat tady ještě hodně dlouho.“

„Já jsem tím nemyslela smrt.“ Zavrtěla hlavou. „Myslím, že sám ďábel se postará o to, abys zůstal tady nahoře ještě pěknou řádku let. Má strach, že až se dostaneš do pekla, převezmeš tam vládu,“ škádčila mě. Pokoušela se znovu přivolat lehkost, která mezi námi panovala ještě před pár okamžiky. Zasmál jsem se jejím slovům a pohladil ji po tváři. Snažil jsem se jí porozumět.

„Tak mi teda řekni, jak jsi to myslela.“

„Jde jenom o to, že jsme na tom už tak dlouho stejně. Nestalo se nic zásadního, nic, co by náma otřásl.“

Ušklíbl jsem se. „Copak jsi už zapomněla, jak jsme začínali? To bylo pěkně drsný. Nebo jak jsem pak měl tu nehodu? Nebo tehdy, když jsme si mysleli, že jsme přišli o Gracie? Když měl Graham mrtvici? Chceš, abych ještě pokračoval? Zažili jsme spoustu karambolů, se kterejma jsme se museli vyrovnat, Katy. Ale prostě jsme se s tím vším vyrovnali společně a posunuli jsme se dál. Nic jinýho jsme nepotřebovali. Jenom jeden druhýho. Dokud jsme spolu, zvládneme všechno. A nic se nestane. Máme před sebou skvělý časy.“

Usmála se. „Máš pravdu.“

„Jasně že mám.“

„Ále, jdi se vojet, VanRyane.“

Zasmál jsem se. „Kdepak. Já mám v plánu vojet tebe. Důkladně.“

Zmocnil jsem se jejích úst a líbal ji. Naše jazyky po sobě klouzaly, naše těla se k sobě důvěrně tiskla,

dotýkala se hrudí o hrud', boky o boky, nohy jsme měli propletené. Přešel jsem jí rukama po pažích, zvedl jí je nad hlavu a přitom ji líbal a hladil.

„Jsi tak hebká,“ žasl jsem. „Tvoje kůže je vždyc-
ky tak hebká, Katy.“ Vtáhl jsem ztvrdlou bradavku
do úst a cucal ji, až moje žena zasténala. „A báječně
chutnáš. Tady jsi úplně sladká,“ obdivoval jsem ji a lí-
bal i po celých ěadrech. „Taková teploučká a dobrá,“
mumlal jsem a dráždil ji na ohbí hrdla. Sklouzl jsem
jí po těle níž a všude ji ochutnával. Zastavil jsem se jí
mezi stehny a zadíval se jí do očí, přivřených a potem-
nělých touhou. Něžně jsem ji kousl zevnitř do steh-
na. „A tady...“ vtiskl jsem polibek na horký a zvlh-
lý střed jejího těla, „... tady chutnáš nejsladčeji. Jako
nejsladší med na světě. A je můj. Jenom můj.“

Vykřikla, protože jsem k ní přiložil ústa, dráždil ji
a lízal. Laskal ji. Miloval ji. Nezáleželo na tom, jak
často jsme se během všech těch let spolu milovali, ko-
likrát jsem ji měl. Když jsem s ní spal, byla moje. Mi-
loval jsem ji něžně. Bral jsem si ji i drsně. Pokaždé to
bylo nové. Vždycky to bylo dokonalé. Jedinečné. Vý-
jimečné. Byli jsme to prostě my dva. Naše pravá pod-
stata.

Bez ohledu na věk, bez ohledu na roky, moje tou-
ha po ní se nikdy nezmírnila. Ztlumila se a vyvinula
se v cosi hlubšího, ale hluboko uvnitř byla stále plná
vznětů a vášní.

Když znovu vyvrcholila, přesunul jsem se po jejím
těle výš a nadnášel se nad ní, nezáleželo už na ničem
jiném než na zuřícím pekle ve mně, které nemohlo
uhasit nic jiného než ona.

Když jsem do ní opět vnikl, byl jsem doma.

Kapitola 2

RICHARD

DÍKY, RICHARDE. Máš to u mě.“ Jennin hlas byl vřelý a plný uznání.

Zasmál jsem se. „Mám to u tebe už víckrát, než umím spočítat,“ odpověděl jsem. Přes stůl jsem zachytil Katyin pohled a mrknul na ni. „Beze mě budeš úplně ztracená každéj den.“

Zavěsil jsem a stále se usmíval. Katy odložila čtečku. „Jenně budeš fakt chybět. Minulý týden, když jsme spolu byly na obědě, o tom otevřeně mluvila.“

Katy a Jenna byly dobré přítelkyně a Jenna byla jednou z výkonných ředitelek v Gavin Group. Její bratr Adam byl druhou polovinou dvojice šéfů, kteří firmu řídili. Před svým odchodem do důchodu jsem tam byl prezidentem a tuto funkci teď měl zastávat Jennin manžel Adrian.

„Ona to zvládne. Stejně jsem tam zůstal dýl, než jsem měl původně v úmyslu. Ona a Adam to mají pod kontrolou. S Bradem a s týmem, který jsme dali dohromady, bude Gavin Group v tomhle oboru v zisku po spoustu dalších let dokonce i beze mě.“

„Graham musí mít velkou radost,“ řekla tiše.

Přikývl jsem a pomyslel na svého mentora, muže,

jehož jsem považoval za svého otce i přítele. Odešel na odpočinek už před mnoha lety, ale stejně jako já byl vždycky připravený poskytnout rady. Poté, co utrpěl mrtvici, výrazně ubral ze svého nasazení. S Laurou teď bydleli v menším domě u vody, který si nechávali udržovat. Graham používal od mrtvice chodítko a pomaleji mluvil, ale jinak byl stejně bystrý jako vždycky.

„Může být pyšnej na svoji rodinu.“

„Do té svojí rodiny počítá i tebe.“

„Já vím. A tebe taky.“

„Ale do té své byznysové rodiny,“ zdůraznila. „Tam pořád patří jen málo lidí zvenčí.“

„A tak to taky zůstane. Všechna jeho vnoučata podnikají s ním. A to je dobře. Odkaz jeho výjimečnosti bude žít dál.“

„Kolik budeš mít pracovních jednání, až přijedeme do Ontaria?“

„Jenom dvě. Jedno před svatbou a druhé až po ní. Pak mě budeš mít jenom sama pro sebe.“ Podíval jsem se na hodinky. „Jestli to letadlo vůbec poletí.“

Katy pokrčila rameny. „Jestli s tím letadlem neodletíš sám, musíme tu trčet, dokud se neobjeví nový pilot.“

„Můžu to zkusit.“

Ramena se jí otřásla potlačovaným smíchem. „Jak tě znám, Richarde, tak bys to dokázal. Ale dneska to nezkoušejme, jo?“ Znovu otevřela čtečku a uvelebila se na sedadle.

Dopil jsem zbytek kávy a rozhlédl se po salonku první třídy. Byl sice docela pohodlný, ale já jsem byl netrpělivý, abychom se už vydali na cestu. „Měl jsem říct Bentleymu, ať pro nás pošle svoje letadlo.“

Katy si zlehka odfrkla, ale ani nezvedla oči od čtečky. „Ty jsi ale rozmazlenej.“

„Mně se to jeho éro líbí. Mohl s ním přiletět Mad-dox a po cestě zpátky jsme si mohli naplánovat, co podnikneme.“

Zvedla pohled, jehož modř ve světle hypnoticky zářila. „Myslím, že vy dva budete mít spoustu času si plánovat, co podniknete, až tam budeme.“

Stáhl jsem si rukávy a narovnal manžety. Katy se naklonila dopředu a přejela mi prstem po rukávu. „Miluju, když máš na sobě oblek, Richarde. Chybí mi, jak jsem tě v něm vídala každé den. Co budeš dělat se všema těma košilema s monogramem?“ Pousmála se. „Máš jich ve skříni snad dva tucty.“

„Minulej měsíc jsem si objednal další. Můj krejčí jde taky do penze a nikdo jinej neumí dělat monogramy tak jako on.“ Zaculil jsem se na ni. „Jen tak pro legraci jsem si objednal taky nějaký barevný košile.“

„Aha,“ zněla její odpověď. Nikdy nekomentovala moje přehnané výdaje, leda když jsem moc utrácel za ni. To pak protestovala.

„Pamatoval jsi na dárek pro Heather?“

Poklepal jsem na svůj kufřík. „Samozřejmě.“

„A pro Reeda?“

„Jasně.“

Když měla svatbu Gracie, dali jsme jí náušnice a Jaxsonovi na přivítanou do rodiny ladící manžetové knoflíčky. Totéž jsme dali Penny a Gavinovi. Stalo se to naší tradicí.

„To je dobře.“

Z reproduktorů se ozvalo hlášení a já jsem dlouze zafuněl. „No konečně,“ zabručel jsem. Vstali jsme, posbírali věci a vydali se k příchodu k letadlům. „Tak vyrazíme, ať ta párty může začít.“

Katy se usmála a já jsem se sklonil a políbil ji. Vypadala tak hezky, že jsem nedokázal odolat. Měla

na sobě modrou halenku, která jí ladila s barvou očí, dlouhou sukni a ploché balerínky. Vlasy si vyčesala nahoru, ale obličej jí rámovalo pár pramenů, uniklých ze spony, které jí spadaly k ramenům. Vzal jsem ji za ruku a vyrazili jsme ke gatě. Všiml jsem si, že se na ni upírají obdivné pohledy. Jak jsme šli, přitáhl jsem si ji blíž k sobě a zaškaredil se na ty, které byly příliš dotěrné. Asi jsem si přitom po sebe něco zahuhlal, protože se zachichotala.

Když jsme čekali ve frontě, pohladila mě po tváři. „Na tebe taky koukali, můj drahý manžílku.“

„Ne tolik jako na tebe. Mám přece oči,“ zahučel jsem. „Musí vědět, že jsi zadaná.“

Vytáhla se na špičky a políbila mě. Dlouhý tvrdý polibek ve mně vyvolal touhu chtít víc.

„Teď už to vědí.“ Mrkla na mě.

Najednou jsem si přál, aby pro nás Bentley poslal letadlo z úplně jiných důvodů.

Ale její polibek zabral, takže pohledy přestaly. Aspoň pro teď.

KATY

PODÍVALA JSEM SE NA RICHARDA. Během první části letu se věnoval práci, ale teď v sedadle podřimoval. Těšila jsem se, až bude mít za sebou obě schůzky, které slíbil Jenně vyřídit, a já ho pak budu mít pro změnu jenom sama pro sebe. Na nějakou dobu zůstaneme v našem domě v Port Albany, kde si uděláme domácí základnu. Až pozdní jaro rozkvetne do dlouhého horkého léta, budeme mít možnost trávit dny s naší rozšířenou

rodinou, polehávat kolem bazénu a na pláži. Na pár dní si vyjedeme na lodi. Navštívíme naše holky.

Přemítala jsem, jak asi bude Richard reagovat, až zjistí, že jsem tam chtěla dorazit dřív nejenom kvůli svatbě a spoustě drobností, se kterými chci Heather pomáhat, jak jsem mu řekla, ale protože chystáme oslavu k jeho odchodu do důchodu. Penny mrzelo, že se nebude moct zúčastnit ani jedné z těch akcí, ale ukázalo se, že má rizikové těhotenství a nesmí cestovat. Měli jsme v plánu přijet do Anglie, až se miminko v srpnu narodí, ale byli jsme připravení dorazit tam i dřív, pokud to bude potřeba. Nabídla jsem se, že příletím hned a zůstanu u ní. Ale moje dcera jako pravá nezávislá žena trvala na tom, že je v pořádku a že zákaz cestování je prostě jen preventivní opatření doktora a že její přehnaně ochranný manžel trvá na tom, aby poslouchala. Chystala se, že obě akce bude sledovat aspoň přes Zoom.

Richard sice předstíral, že nemá rád pozornost, ovšem já jsem věděla, že potají si bude užívat každou vteřinu. Stále ještě občas nemohl uvěřit, jaký dnes žije život v porovnání s tím, jak žil předtím, než jsme se vzali. Ten chladný, odtažitý a vzteklý muž, kterému nezáleželo na ničem a na nikom kromě sama sebe, byl teď už jen vzdálenou vzpomínkou. Milující manžel, starostlivý a něžný otec, v něj se proměnil, byl ve srovnání s jeho starým já jako den a noc. Věděla jsem, že v určitých okamžicích stále pochybuje o svém právu užívat si takové štěstí, ale přijal ho celým svým srdcem.

Pozorovala jsem ho, jak spí. Stále měl v obličeji ostré rysy a tělo v kondici. Vrásky kolem očí pocházely od smíchu, rýhy, které se mu objevily u úst, také. Stříbro na spáncích a protkávající jeho tmavé vlasy mu pouze přidávalo na přitažlivosti a dodávalo jeho ry-

sům osobitost. Výrazné oříškově hnědé oči byly stále jasné a pronikavé, ale teď už v nich byla vřelost a něha, které jim chyběly v době, kdy jsme se seznámili. Měl pevné držení těla a já jsem ho pořád považovala za nejvíc sexy muže, jakého jsem kdy potkala. Milovala jsem ho celým svým srdcem a prožili jsme spolu krásný život. Pomyšlení, jak prázdný by byl bez něho, mě přimělo sevřít prsty na jeho paži, položené na područce mezi našimi sedadly.

Zavrtěl se, otevřel oči a podíval se na mě. „Cítím, že na mě zíráš, moje Katy. Svlíkáš mě očima, zatímco spím. Koukej na mě takhle ještě chvilku, vlitnu na tebe a vstoupíme do klubu těch, co měli sex na palubě letadla.“

Potlačila jsem smích. Naklonila jsem se blíž a přitiskla ústa k těm jeho.

„To tak! Jdi se vojet, VanRyane,“ zamumlala jsem žertovně do jeho rtů.

Cítila jsem, jak se usmívá. Přitáhl si mě za hlavu a polibek mi oplatil. To moje „osobité rčení“, jak to nazýval, prostě miloval. Na rozdíl do chvíle, kdy jsem ho na něj zavrčela poprvé, jsme ho teď používali bez jakékoliv zášti a často jsme ho prohodili, když jsme se škádli.

„Radši bych vojel tebe,“ zamumlal mi tiše do ucha.

„To už jsi udělal včera v noci. Nech ho v kalhotách, dokud nebudeme sami doma.“ Plácla jsem ho do prsou a on se zasmál, chytil mě za ruku, políbil ji a přitiskl si ji na hrud’.

„Tak jo, ty moje divoško Katy. Jak si přeješ.“

Zastavila se u nás letuška a nabídla nám občerstvení. Zavrtěla jsem hlavou, ale Richard si řekl o kávu a vodu. Ani si nevšiml, jak se přitom na něj uznale podívala. Navzdory své minulosti mi za celou dobu manželství nikdy nezavdal příležitost k pochybnostem.

Zdalo se, že vždycky vidí jenom mě jedinou, a já jsem k němu cítila totéž. S úsměvem se obrátil ke mně. „Už brzo uvidíme naši holčičku.“

„Gracie nebo Heather?“ zeptala jsem se, ačkoliv jsem věděla, o které mluví.

„Kylie,“ řekl důrazně. „Uvidíme, co s ní zase Jaxson prováděl. Děda to ale určitě napraví.“

„Jaxson je skvělý otec.“

Ohrnul nos. „Hlavně mu to neříkej. Už takhle je namyšlenej až hrůza.“

Zasmála jsem se. „Nepřipomíná ti to někoho?“

Mrkl na mě a odklopil tácek s kávou a vodou, kterou mu přinesli.

„Děkuju,“ prohodil zdvořile.

„Ještě něco jiného?“ zeptala se letuška.

„Ne, to je dobrý. Kafe je pro mě. Voda je pro moji manželku. Víím, že za chvílku dostane žízeň a nebude vás chtít otravovat.“

„No nejste vy cukroušek?“ usmála se na něho.

Pokrčil rameny. „Mým úkolem je o ni pečovat.“

Usmála jsem se na něho, protože to byla pravda. Měla jsem trošku žízeň a on to poznal. Vždycky všechno poznal.

„Staráš se o mě úžasně,“ souhlasila jsem.

Chlapecky se zaculil a vypadal přitom nádherně. Letuška se málem rozplynula nadšením. Pak odešla, bezpochyby vyprávět ostatním, co Richard právě řekl. Za chvíli nás všechny přijdou okukovat.

„Další obdivovatelka,“ zamumlala jsem.

Zvedl šálek s kávou. „Když to máš, tak to máš.“

Musela jsem se zasmát.

V namyšlenosti se moc nezměnil. Jen ji prostě lépe skrýval a vyvažoval ji pokorou.

Šlo mu to dobře.

Kapitola 3

RICHARD

MADDOX NA NÁS ČEKAL u bezpečnostního vchodu, a jak nás uviděl, tvář se mu roztáhla širokým úsměvem. Pozdravil mě obvyklým plácáním do zad a mužným objetím. Katy dostala pusku na tvář a mnohem delší objetí.

Když se objevil můj zeť Jaxson, zaculil jsem se a přijal nabídnutou ruku. Přitom jsem se rozhlížel kolem.

„Gracie ani Kylie tu nejsou?“ zeptal jsem se překvapeně. „Ani budoucí nevěsta. Kdepak se ty moje holky toulají?“

Jaxson se s mrknutím podíval na Katy, sehnul se a vtiskl jí polibek na tvář. Vzala mu obličej do dlaní a usmívala se. „To je fešák! Že je to fešák, Richarde?“

Odfrknul jsem si. „Jestli se ti tenhle typ líbí, tak zřejmě jo.“

Šťouchl do mě loktem. „Gracie jo. Gracie se hodně líbím.“ Zakýval obočím. „Včera v noci jsem se jí líbil dvakrát.“

„Ježíši, Jaxsone, PMI – příliš mnoho informací. Je to přece moje dcera.“

„Jenom pracujeme na tom, abys měl další vnoučata, dědo.“

Zavrtěl jsem hlavou a ignoroval Maddoxův smích.

„Holky zůstaly doma. Kylie měla trošku teplotu, takže ji Gracie nechtěla brát ven.“

„Teplotu? Co jí je?“

„Je nachlazená. Ve školce je vždycky někdo nachlazený. Má rýmu.“

Šel jsem vedle něho, Maddox a Katy kráčeli před námi. „Už jste jí zkusili dát dětskej tylenol?“

„Ano, Richarde, pomohlo to a bude v pořádku.“

Katy se ohlédla přes rameno. „Jaxson se o naši vnučku dokáže postarat.“

„Jenom se ptám.“ Ztišil jsem hlas. „Při horečce pomáhají taky studený obklady.“

„Díky, Richarde.“

Čekali jsme, až naše limuzína objede letiště. Kolem nás prošla dvojice žen a prohlížela si nás. „Páni,“ zamumlala jedna z nich. „Duo otec-syn. To bych brala. S těma by to byl sendvičovej sex!“

„To není můj syn,“ odpověděl jsem šokovaně. „Na jeho otce jsem moc mladej.“

Jaxson do mě šťouchl. „No tak, tatko, přestaň mě zapírat.“

„Je ženatej s mojí dcerou! A já jsem taky ženatej,“ volal jsem uraženě. „Šťastně ženatej. Žádněj sendvič s váma nebude!“

Obě se rozřehtaly a já jsem úkosem pohlédl na Katy. Smála se a Maddox taky.

„Taková drzost,“ huhlal jsem. „Naprostá drzost. Nejsem tak starej.“ Pak jsem Jaxsona chytil pod krkem. „A ty jsi kretén.“

Rozesmál se taky a snadno se vymanil z mého chvatu. „Jo jo, jsme jeden model. Ale já mám čerstvější maso.“

A najednou jsem se už smál taky.

BYLO FAJN BÝT ZASE v domě v Port Albany a mezi lidmi, které jsem považoval za rodinu. Domy tu byly postavené na pozemku, který společnost BAM koupila a plánovala na něm vybudovat letoviště. Jenže Aiden a Bentley se do toho místa zamilovali a nedokázali se ho vzdát. Dokonce i Maddox, přesvědčený městský typ, nezůstal vůči jeho kouzlu imunní. Skoupili další pozemky v okolí původně nabytých nemovitostí a vystavěli tam svůj vlastní obytný komplex. To, co začínalo jako letní útočiště, se postupně proměnilo v malou rušnou komunitu. Rozšiřovali svoje investice v celé oblasti, revitalizovali objekty a teď společnost ABC Corp. provozovala několik různých podniků ve městě a v jeho okolí. Vinařství, hotel, pronájem nemovitostí – všechny spravovaly děti lidí z BAM, včetně dvou mých. Gracie a Heather také pracovaly pro ABC. V soukromé komunitě žilo velké množství rodinných členů. Další stejně jako já přicházeli a odcházeli, jak si to život žádal, ale toto místo stále zaujímalo v mém srdci zvláštní místo.

Ucítil jsem vůni uvařené kávy a seběhl dolů právě ve chvíli, kdy se otevřely dveře a dovnitř vstoupila Gracie v náruči s mojí vnučkou Kylie. I přes schůzky na Zoomu a FaceTime a časté návštěvy mě překvapilo, jak se změnila a vyrostla. Když mě uviděla, zatleskala ručičkami a její malá tvářička se rozzářila úsměvem. Natáhla ke mně ruce, abych ji mohl vzít do náruče a „prdět“ jí na břicho. Miloval jsem její holčičkovské chichotání. Pokryl jsem ji obličejík pusinkami a těšil se z toho, jak se raduje. Políbil jsem Gracie a všiml si, jak dobře vypadá. Neochotně jsem si přiznal, že je zřejmě s Jaxsonem šťastná.

„Ahoj, tat'ko.“ Gracie celá zářila a divoce mi oplácela objetí. „Moc ráda tě vidím.“

Políbil jsem ji na čelo a pocuchal ji ve vlasech, jak jsem to dělával už od jejího dětství. „Ahoj, holčičko. Vypadáš dobře.“

Zaculila se. „Já vím.“

„Kde je tvoje setra?“

„Za chvíli je tady.“

Šli jsme do kuchyně, kde, jak jsem čekal, mě moje žena připravila o Kylie hned, jak se přivítala s Gracie. Kylie byla nadšená z babičky stejně jako Katy z ní. Nalil jsem si trochu kávy, podal Gracie sklenici vody, o kterou si řekla, a posadil se vedle ní.

„Na ‚svatební večírek‘ je už všechno připravený?“ zeptal jsem se suše.

Rozesmála se. „Reed a Heather mají všechno pod kontrolou. Bude to ještě míň formální, než když se loni brali Ava s Hunterem.“ Usmála se a pozvedla sklenici. „Naprosto uvolněný a zábavný. Přesně jako oni dva.“

„Hlavně že je šťastná.“ Byl jsem rád, že se vůbec vezmou, takže ať už se rozhodli to provést jakkoliv, byl jsem s tím v pohodě. Vždycky jsem se snažil svoje děti podporovat a podílet se na jejich životě, místo abych jim diktoval, jak mají žít. Moje žena mi však ráda připomínala, že se mi to často nepodařilo.

„To je,“ zatrylkovala Heather, která zrovna v tu chvíli vešla do místnosti. Vstal jsem, pevně ji objal a pohupoval se s ní ze strany na stranu.

„Ahoj, moje holčičko.“ Vzal jsem jí tvář do dlaní a políbil na obě líce. „Jakpak se má moje Hedda?“

Zasmála se, protože jsem použil jméno, kterým jí Gracie říkala, když byla malá. Heather pro ni bylo příliš složité a vyšlo z toho Hedda. A už jí to zůstalo.

„Mám se báječně, tatko. Fakt úplně báječně.“

Vzala si šálek, nalila do něj kávu a sedla si k nám. „Kde je mamka?“

„Nechal jsem ji doma. Už jsem měl plný zuby toho jejího sekýrování,“ prohlásil jsem s kamennou tváří. „Budu ji muset vyměnit.“

Holky propukly v smích. Obě věděly stejně dobře jako já, že bez Katy bych byl ztracený.

Gracie zavrtěla hlavou. „Je nahoře s Kylie.“

Podíval jsem se Heather do očí. „Nejspíš má pro ni v kufru schovanou spoustu dárků.“

Heather se zasmála. Popíjeli jsme kafe a za chvíli Katy přišla dolů i s nadšenou Kylie. Nesla si nového medvídka a na sobě měla jiné oblečení, než když dorazily. Vzal jsem si ji od Katy, aby se mohla obejmut a pomazlit s Heather. Pak si taky nalila kávu a posadila se k nám. Houpal jsem Kylie na kolenou a dělal na ni legrační obličej, aby se zabavila. Byla to hodná holčička, hezky s námi seděla, kousala sušenku a pila ze svého hrnečku s brčkem. Připadalo mi, jako by to bylo včera, co jsem ji jako miminko choval v náruči, a teď už chodí a mluví – no, skoro. Většinou jen tak žvatlala.

„Všechno je připravené?“ zeptala se Katy.

Heather přikývla a oči jí zářily. „Ano. A počasí má být taky perfektní. Řekneme si ano a pak půjdeme slavit!“

„Bude tam nějaký oltář, ke kterému bych tě mohl dovést?“ chtěl jsem vědět.

„No, něco takového.“

Zašklebil jsem se. „Něco takového?“

„Bude se to konat ve vinařství ve stejný místnosti, kde pak bude večírek, ale jo, budeš mě moct odvést k Reedovi.“

„Tak dobře.“ Napil jsem se kávy. „Jenom rodina a blízcí přátelé?“

Přikývla. „Jenom lidi, který máme rádi. Gracie je moje hlavní družička a Reedův nejlepší kamarád je jeho družba.“

„Jak se Luc má? Slyšel jsem, že přešel do nové firmy a teď tam šéfuje.“

Heather přikývla. „Jo. Je z toho nadšený. Pořád se zabývá poradenstvím v oblasti počítačů, ale už se věnuje hlavně řízení firmy.“

A s někým se seznámil. Přejde na svatbu jako jeho doprovod.“

Gracie se natáhla a otřela Kylie z pusinky drobečky ze sušenky. Zvedla oči v sloup, protože jsem jí hned strčil do ručičky další. Měla sušenky moc ráda a dnes byl výjimečný den. A navíc, s tím, že snědla tolik cukru, se pak bude muset vypořádat Jaxson. To se mi líbilo.

„Už jsi ji viděla?“ zajímala se Gracie.

„Jo. Jmenuje se Ashley. Před pár týdny jsme spolu byly na obědě. Je organizátorka akcí, a tak se taky s Lucem seznámili. Byla moc milá.“ Heather se zachichotala. „A taky hodně vysoká.“

„Fakt?“ protáhla Gracie.

„Dozvěděla jsem se, že oba její rodiče byli vysocí. Ve srovnání s ostatními ze skupiny jsem si připadala hrozně mrňavá, ale jinak byla skvělá. Nejdřív se chovala dost rezervovaně, ale pak se uvolnila. Někoho mi připomínala, ovšem nepřišla jsem na to koho. Každopádně jsme si rozuměly hned, jak jsme si začaly povídat. Víš, měla jsem pocit, jako bych ji znala celý život. Přijela pak několikrát do vinařství, aby si to tam obhlédla, a daly jsme si spolu kafe. Líbila se mi – fakt jsme si hezky rozuměly. Pak jsme šly jednou na oběd a ona mě pozvala na jednu z akcí, které organizovala. Byla to zábava. Chtěla jsem jít s ní, abych viděla, co dělá – byla to taková ta akce typu ‚ženská síla‘. Moc příjemnej zážitek. Říkala jsem si, že příště bychom tam měli mít stůl za ABC.“ Odmlčela se. „Taky mám dojem, že Luc to s ní myslí asi vážně.“

Gracie přikývla. „Vypadá to, že už jste se sblížily.“

Heather na ni mrkla. „Pořád jsi moje sestra číslo jedna, Gracie. A moje nejlepší kamarádka.“ Zakřenila se. „S Penny jsme si blízké... ale ona si víc sedí s Gavinem, už proto, že jsou dvojčata. Takže ty jsi prostě nejlepší.“

Gracie se zasmála. „Tak to má být. Už se těším, až se s Ashley taky seznámím.“

„Myslím, že se ti bude zamlouvat.“

„Určitě jo.“

Katy si vzala Kylie a přitiskla ji k sobě. Hezky se u babi uvelebila, šťastná a spokojená. Dopil jsem kávu, opřel se a rozhlédl se okolo stolu. Byl jsem rád, když jsem měl svoje holky kolem sebe. Přál jsem si, aby tu s námi mohla být i Penny, aby tu byly všechny moje děti, ale i tak jsem byl spokojený.

„Už sis zvykl, že jdeš do důchodu, tatko?“ zeptala se Gracie.

„Ale jo. Mám tady ještě dvě jednání a pak končím.“

„Od Maddoxe jsem ale slyšela, že budeš i pak poskytovat poradenství pro BAM i ABC,“ připomněla Gracie.

Mávl jsem rukou. „To je v rodině.“

„A Jenna mi řekla, že jí budeš k dispozici, pokud bude potřebovat,“ podotkla Heather suše.

Pokrčil jsem rameny. „To je taky v rodině. Nemůžu ji přece nechat ve štychu.“

Všechny holky se rozesmály a já jsem se usmíval nad jejich popichováním. „Budu to co nejvíc omezovat. Vaše matka bude ještě ráda, když mi Jenna zavolá.“

Katy vstala a houpala usínající Kylie. „Svatá pravda,“ řekla s mrknutím. „A teď pojďte, holky, povězte mi o všech novinkách a svatebních záležitostech.“

Láskyplně jsem sledoval, jak odcházejí. Bylo mi jasné, že se usadí na terase a budou si povídat celé hodiny, aby to všechno dohnaly. Vstal jsem a zamířil na Základnu. Věděl jsem, že tam budou muži z BAM. Pak se k nám přidá i Katy, až s našimi děvčaty pro dnešek skončí.